

A' tündér Leánynak sem buzog már szívé,
Helyén vagyon immár büjdosó elméje,
Minden bánattyának vagyon immár vége,
Lakodalmának-is légyen tehát vége.

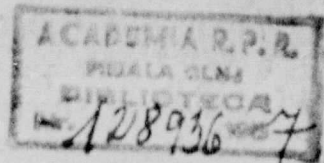
Ipsilon Ze, Szívem' Szíve, Vénus' Tüze,
Fogva Szüze, ólva Tüze, nintsen büze.

R Á - F E J E Z É S.

Árgirus' kis madárkája nem száll minden ágra,
En sem fekszem mindenkör a' paplanyos
ágra,

A' míg Árgirusról én többet írhatok,
Addig a' markomba öt krajczárt adjatok.

V É G E.

SZÜZ LEÁNYOK' DALLAJI.

Első.

Egykor két Leány Virágot szedni, 's a' t.

Második.

Bóldogtalan vagyok, mert kinaim nagyok 's a' t.

Harmadik.

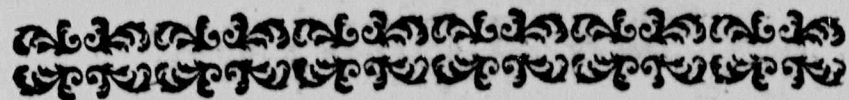
Egy Szerentsétlen Afiszonyynak siralmas 's a' t.

Negyedik.

Egy mulató Ének, mellynek se Füle, se Farka,
's a' t.

Nyomtatott 1790-dik.

E L S Ő.

Egykor két Leány Virágot szedni,
El-indúlának, kezdének menni,
Egyik másiktól kezdé kérdezni,
Ment-e valaki! téged kéretni?

2. Kngemet Mátka tizen kérettek,
Most a' tiz közül mellyikhez mennyek,
Adj jó tanátsot szegény Fejemnek,
Hogy Virág helyett Kórót ne szedjek.

3. A' leg-elsőnek János a' Neve,
Annak szivemben meg-van Szerelme,
Inkább szeretném ötöt Kedvemre,
Ha lépett volna: Venus' Kertébe.

4. Másik Sámuel azzal én Szivem,
Meg-nem nyughatik véle én Lelkem,
Mert lám ez előtt leg-kissebb Vétkem,
El-nem szenvedik Ok nélkül nékem.

5. Harmadik Péter az igen fősvény,
Annak a' Házát tudom, hogy Sövény;
Ha ahoz mégyek Per Patvar léssen,
Jaj lesz' én nékem egész Életem?

6. Már negyediknek a' Neve István,
Abban az a' Kár, hogy igen hitván,
Ha fekünnék is a' jobb Oldalán,
Nyugodalmat ő soha nem talál.

7. Az ötödiknek volt Neve Zsigmond,
Ha meg-haragszik, ő Kurvának mond,
Léssen Kezében Korbáts, és Dorong,
Szalna Fejemre keserves nagy Gond.

8.

8. Hatodik Ferentz Bátya Jánosnak,
Ő nem Szereti Nyelét Ásónak,
Nem-is rosz Fija a' Sernek 's Bornak,
Felét sem alufsza-ki Kétfakának.

9. Szeretem Gábort mert nem utólsó,
Látom előtte van boros Korsó,
Szép Leányokkal gyakran jádzó,
És azok után mindék kapdosó.

10. Györgyöt szeretem, mert jó játékos,
Annak Ruhája tudom aranyos,
Paripája-is hatvan Talléros,
A' Konyhája-is mindenkor zsíros.

11. A' kilencediknek Neve András,
Ki hűségesen szegte Hálóját,
Hogy meg-foghatná kedves Mátkáját,
Régen ohajtta édes Galambját.

12. Tizedik Mihály most-is óhajtom,
Vélem tett Jókért meg-is sirtom,
Mert ő volt nékem édes Gyámolom,
Ő szép Személyét magamnak tartom.

M Á S O D I K.

Bóldogtalan vagyok, mert kinaim nagyok
mint holt eleven járok, a' szokatlan dol-
got melly nehéz meg-szokni, mit immár nem
tudom: régi időm el-múlt, most másképpen
fordúlt, óh én édes barátom!

2. Őszi harmat után végre mikor oltán,
fujdogál a' hideg szél, nem sok idő mulván
sárgúl hűldogálván, fárol a' gyenge levél:
Zöld erdő harmatját, piros tsizmám nyomát
hóval lépi-be a' tél.

3. Én szemeim sirván könyveim tsordulván,

(2

réz.

néznek csak keservesen, bús szívem zokogván,
csak meg-nem hafadván, bánkodik nagy erő-
sen, ki miatt naponként látok szomorú kint,
szenvedek én testemben.

4. Istenem mit tégyek, immár hová légyek,
mire jutok vég ére, ha mind búval élek, ezen-
túl mit érek, élek-e még kedvemre, vagy
mind holig árván? járok csak bűt látván,
megyek keletre.

5. Mind búval ennyivel vagy ennél-is töb-
bel, ifjúságom mint éljem, jobb lesz a' dar-
vakkal vagy más madarakkal, ősfzel bűtsumat
vennem: mennem olly országra, a' hol iri-
gyim soha nem szólhatnak ellenem.

6. Talám el mentemmel, bűtsu vételemmel,
ha útamat követem, gonosz irigyimnek, kik
most reám törnek, nyelvek el-kerülhetem,
hanem látnak talám, nem szólhatnak reám,
igy kedvek bé-tölthetem.

7. Azért szerelmedre, világod kedvedre, éld
ezentúl kívánom, de én fáradságom kedves
világ-szálom, éretted nem sajnálom, légy jó
egészségben addig, míg, az Isten éltet, szívből
kívánom.

8. Szívem Isten hozzád, meg-botsáfs, ha
szolgád, vétett ő beizédiben, mert noha ne-
hezen, de töled el-mégyen, ki téged szán szí-
vében, lesz-e véle szemben, láthadd-e e' test-
ben maga tudja az Isten.

9. Immár folyomtskádat, kit gyengén tartot-
tál, karjaidon hordoztál, klarisokkal kötött,
skofiummal varrott, láb sinóron hordoztál,
Botsásd-el békével szegényt, hadd menyjen-el,
reá ne haragudjál.

H A R

H A R M A D I K.

Egy Szerentsétlen Afzszonynak siralmas Énekje,

*mellyben az ő férjhez menését kesergette
e' képpen:*

Jaj nékem szegénynek! árva idegennek! El-
múlt szabadságom, oda vigátságom, Jaj
pártám! Jaj pártám! gyönyörű gyöngy-pártám!
Édes szűz Koronám! édes szűz Koronám!

2. Apám's Anyám miatt vége lesz' éltetnek,
Mert szegény fejemet, adták idegennek, Jaj
pártám! jaj pártám! gyönyörű gyöngy-pártám,
Édes szűz Koronám édes szűz Koronám.

3. Mikor leány voltam, akkor vígyan éltem,
Ha regvel el-mentem, estve haza jöttem, Jaj
pártám! jaj pártám! gyönyörű gyöngy-pártám!
Édes szűz Koronám, édes szűz Koronám.

4. Azt sem kértek tőlem, hol vóltál? hol
jártál? Időt mulasztottál, napot halasztottál,
Jaj pártám; jaj pártám! gyönyörű gyöngy-pár-
tám! Édes szűz Koronám, édes szűz Koronám.

5. Éltem e' világon, mint madár az ágon,
Minden bódogságban, egész izabadságban,
Nem jött bú fejemre, siralom szememre, Nem
hervadt virágom, bódog vólt világom.

6. Egyedül nyugodtam maganos ágyamban,
Meg-úntam magamat, dudoltam magamban,
Nem jött bú fejemre, siralom szememre, Nem
hervadt virágom, bódog vólt világom.

7. Szép tarfásokban gyakorta forgattam,
Mutattam, de kezet nem adtam, Nem jött bú

X 3

fe-

fejemre, siralom szememre, Nem hervadt virágom, bődög volt világom.

8. Köz volt a' szerelem, az-is pedig szűzen, Szabadon evezett kis hajóm a' vizen, Nem jött bú szívemre, siralom szememre, bődög volt világom.

9. Szívemnek jegyese, kit lelkem kerese, Nintsen most kedvese, nintsen szerelmese, Oda szűz Virágom! oda jó világom, Minden szabadságom, régi bődögságom.

10. De jaj már én nekem! lép ragadt lábomra, Változik énekem ezer siralomra. Oda szűz Virágom! oda jó világom! Minden szabadságom, régi bődögságom.

11. Én most is ezeket, noha nehezeket, Türom e' febeket, hoszizas keserveket, Jaj pártám! jaj pártám! gyönyörű gyöngy pártám! Édes szűz Koronám, édes szűz Koronám.

12. Ha házbúl ki lépek, kurva nevet adnak, Hogy szeretőt tartok, hamisan vádolnak, Jaj pártám! jaj pártám! gyönyörű gyöngy-pártám Édes szűz Koronám! édes Szűz Koronám.

13. Akár tisztán járok, akár szennyes vagyok, Bár senkit nem bántok, még is hibás vagyok, Jaj pártám! jaj pártám! gyönyörű gyöngy-pártám! Édes szűz Koronám édes szűz Koronám.

14. Ritka jó olly Atya, és az édes Anya, Ki az ő gyermekét idegennek adja, Jaj pártám! jaj pártám! gyönyörű gyöngy-pártám! Édes szűz Koronám! édes szűz Koronám.

15. Nem lehet állandó az ollyan házaság, Mellyet szerez sok pénz, és egyéb gazdagság, Jaj pártám! jaj pártám! gyönyörű gyöngy-pártám! Édes szűz Koronám! édes szűz Koronám.

16. Sirba már életem, jaj! jaj! hová légyek! A' magas hegyekre remetének mégyek, Jaj pártám! jaj pártám! gyönyörű gyöngy-pártám! Édes szűz Koronám! édes szűz Koronám.

17. Noha most tellemnek van álmatlansága, De rövid nap' léfzen földben nyúgovasa, Jaj pártám! jaj pártám! gyönyörű gyöngy-pártám! Édes szűz Koronám! édes szűz Koronám.

N E G Y E D I K.

Egy mulató Ének, mellynek
se Füle, se Farka.

Tsipke-bokor, kormos agyak énekemet éneke-
keli, Majd meg-örül a' pohárom töltsd
koma teli, Sárga rigó tarka turó rezes kála-
pátsot, Bük fa nadrág tudós korka mámoros
kovátsot.

2. Akaszfa-fel három ágú vas-villa nyakára,
Fogj egy ebet, kopaszszuk mek, jó lesz vatso-
rára, Gyalogolni kurta farkú paripa' körme'
tetején, A' kit meg-nem bír a' lába, járjon a'
fején.

3. Komám-Alszony férre tsapta paszamántos
kontyát, Ölbe hordja Tzigány-Alszony síkító
porontyát, Oda néki, ha be vette, majd ki is
okádja, Fördödjünk-meg komám-Alszony! elég
nagy a' kádja.

4. Hagyma, rapé, répa, lapát feneketlen
kamarába. Tegnap szüle egy gyermeket a' S dó
Bába: Mester-ember a' nem tud kapú fél-fát
vág-